

خطِ دوّمِ پترُس

دُعا و سلام

۱ از طرفِ شِمعونِ پترُس، غلام و رسولِ عیسیٰ مسیح، بلدهِ کسای که دَ وسیلهِ عدالتِ خدایِ مو و عیسیٰ مسیحِ نجاتِ دهنده، اُمّو ایمانِ ره یافته که رقمِ ایمانِ امو با آرزشِ آسته: ۲ فیض و سلامتی پریمو دَ وسیلهِ شناختِ خُدا و مَولایِ مو عیسیٰ مسیحِ نصیبِ شُمّو شُنه.

اِنتخاب و کُوی شده های خُدا

۳ قُدرتِ الهی اَرُو هر چیزی ره که مو بلدهِ زندگی و خُداپرستی ضرورتِ دری دَز مو دده. ای چیزا از طریقِ شناختِ اَمزُو که مو ره دَ وسیلهِ جلال و نیکی خُو کُوی کده، مَیسِر شُده. ۴ او دَ وسیلهِ اَمزی چیزا وعده‌هایِ غَدر بزرگ و با آرزشِ ره دَز مو دد تا از طریقِ ازوا از فسادِ که بخاطرِ خاهشاتِ نفسانی دَ دُنیا وجودِ دره، خلاصی پیدا کُنید و دَ طبیعتِ الهی شریک شُنید. ۵ پس دَ اَمزی دلیل، سخت کوششِ کُنید که دَ ایمانِ خُو نیکی ره اضافه کُنید، دَ نیکی خُو علم، ۶ دَ علم خُو گذشت، دَ گذشت خُو بُردباری، دَ بُردباری خُو خُداپرستی، ۷ دَ خُداپرستی خُو مَهرِ برادرانه و دَ مَهرِ برادرانه خُو مُحَبّت. ۸ چون اگه امی چیزا دَز شُمّو وجودِ دشته بشه و کلو شُده بوره، شُمّو ره نَمیله که دَ شناختِ مَولایِ مو عیسیٰ مسیحِ ثَمبل و برِ نَمر بشید. ۹ ولِی هر کسی که امی چیزا ره ندره، او کور و پیشِ پایِ بینِ آسته و پُرُمُشت کده که از گناه‌هایِ سابقِ خُو پاک شُده. ۱۰ پس آی برارو، سخت کوششِ کُنید که کُوی شُدو و اِنتخابِ شُدون خُو ره ثابتِ کُنید، چون اگه امی کار ره کُنید هرگز گمراه نَموشید. ۱۱ اَمزی طریقِ فرصتِ داخلِ شُدو دَ پادشاهیِ اَبَدیِ مَولا و نِجاتِ دهندهِ مو عیسیٰ مسیحِ پریمو دَز شُمّو دده مَوشه.

پیشگویی از کتابِ مَقَدّس

۱۲ پس ما غَفَلتِ نَمُوم و همیشه امی چیزا ره دَ یادِ شُمّو میرم، اگرچه شُمّو اونا ره مَوفامید و دَ حقیقتی که پیدا کدید محکم-و-اُستوار اَستید. ۱۳ ما مَصلَحَتِ مینگرُم تا زمانی که ما دَ اَمزی جِسمِ اَستَم باید دَ وسیلهِ یادآوریِ شُمّو ره دَ جوش-و-خروشِ بیرم، ۱۴ چون ما میدنم که وختِ بُرِ شُدون مه از جِسمِ نزدیکِ آسته، اُمّو رقمِ که مَولایِ مو عیسیٰ مسیحِ ام مَره خبر کده. ۱۵ اَمزی خاطر ام سخت کوششِ مَونم تا بعد از رفتون مه ازی دُنیا شُمّو بَتَید هر وختِ امی چیزا ره دَ یادِ خُو بیرید.

۱۶ وختیکه مو دَ باره قُدرت و اَمَدونِ مَولایِ مو عیسیٰ مسیحِ دَز شُمّو خبر ددی، مو از قِصّه‌هایِ ساختگی که دَ هوشیاریِ جور شُده پَیرویِ نَموکدی، بلکه مو شِکوه-و-جلالِ شی ره دَ چِمِ خُو دیده بودی. ۱۷ چراکه او از طرفِ آیهِ مو خُدا دَ اَمزُو غَیبتِ عَزت و جلالِ پیدا کد که یگِ آواز از جلالِ باعظمتِ خُدا اَمده گُفت: ”اینمی باچه دوست-دَشتنی مه آسته که از شی راضی اَستَم.“ ۱۸ امی آواز ره مو خودون مو شیددی که از آسمو اَمد دَ غَیبتیکه قد ازو قتی دَ کوهِ مَقَدّس بودی. ۱۹ پس، مو کلامِ اَنبیا ره دری که کلو تر مَوردِ تاپید آسته و شُمّو کارِ خُوبِ مَونید اگه دَزوا تَوَجّه کُنید؛ کلامِ ازوا مِثلِ چِراغِ دَ جایِ تریکیِ روشنیِ میدیه تا روزِ وازِ شُنه و سِتاره صَبحِ دَ دلهایِ شُمّو بُرِ شُنه. ۲۰ از تمامِ چیزا کده اولِ بدَنید که هیچِ پیشگوییِ کتابِ مَقَدّس از تفسیرِ خودِ پیغمبرِ نیسته، ۲۱ چراکه پیشگوییِ هرگز دَ خاست-و-اِرادِهِ اِنسانِ نَمده، بلکه مَرَدُمِ دَ وسیلهِ روحِ اَلقُدس از طرفِ خُدا توره گُفته.

۲ لیکن دَ مینکلِ قومِ اسرائیل، انبیای دروغی ام بود، امو رقم که دَ مینکل شمو ام معلّی‌ای دروغی پیدا موشه که تعلیمای تباه کُننده ره تاشکی بلده شمو میره و حتی باداری ره انکار مونه که اونا ره خریده و اونا تباهی زودرس ره دَ بله خو میره. ۲ غدر کسا از فسق-و-فساد ازوا پیروی مونه و بخاطر ازوا راه حقیقت بدنام موشه. ۳ اونا بخاطر حرص-و-طمع قد توره های ساختگی دَ بله شمو تجارت مونه. محکومیت ازوا از غدر وخت پیش فیصله شده، طال نموخوره و تباهی ازوا آماده آسته.

۴ چون خدا از مجازاتِ ملایکه های که گناه کد دریغ نکد، بلکه اونا ره دَ دوزخ اندخته دَ زنجیرای تریکی تیره تسلیم کد تا بلده قضاوت نگاه شه. ۵ او امچنان از مجازاتِ دنیای قدیم دریغ نکد و طوفان ره دَ بله دنیای مردمِ بی‌خدا آورد، ولے نوح، جارچی عدالت ره قد هفت نفر دیگه نجات دد. ۶ خدا شارای سدوم و عموره ره محکوم دَ نابودی کده دَ خگشتر تبدیل کد و اونا ره یگ نمونه عبرت بلده کسای جور کد که میخایه دَ بی‌خدایی زندگی کُنه. ۷ ولے خدا لوطِ عادل ره که از فسق-و-فسادِ مردمای بی‌خدا دَ تنگ آمدد، نجات دد، ۸ چون امو مردِ عادل که دَ مینکل ازوا هر روز زندگی موکد، چیزی از ره که میدید و میشنید، روحِ عادل شی دَ وسیله کارای شریانه ازوا رنج-و-عذاب میکشید. ۹ پس خداوند میدنه که چی رقم شخصِ خداپرست ره از آزمایش ها نجات بدیه و گناهکارا ره تا روز قضاوت بلده جزا نگاه کُنه، ۱۰ خصوصاً کسای ره که از خواهشاتِ بلیدِ جسمِ خو پیروی مونه و هر قدرت-و-اختیار ره خار-و-حقیر حساب موکُنه.

امیا دَ اندازهِ سرکش و کبری آسته که حتی از توهین کدو دَ حکمرانای آسمانی ترس نموخوره، ۱۱ دَ حالیکه ملایکه ها، اگرچه قدرت و قوتِ کلوتر دره، ولے دَ پیش خداوند امو حکمرانا ره توهین کده متهم نمونه. ۱۲ ولے امی مردما رقم حیوانا بی‌عقل آسته؛ امیا زیده شده که شکار و نابود شه. امیا دَ ضد چیزای تهمت میزنه که هیچ نموفامه و رقمی نابود موشه که حیوانا نابود موشه ۱۳ و بخاطر بدی که کده بدی مینگره، چراکه عیاشی دَ روز روشو ره خوشی خو میدنه. اونا مایه لکه ها و عیب ها آسته که وختی دَ مهمانی ها قد شمو یگجای موشه، غرق لذت های فریبنده خو آسته. ۱۴ اونا چیمای پُر از زنا دره که از گناه کدو سیر نموشه و مردمای سست-اراده ره دَ دام میندزه. اونا دلهای خوره دَ حرص-و-طمع عادت دده و آدمای نالت شده آسته. ۱۵ اونا راهِ راست ره ایله کده گمراه شده و از راهِ بلعام باچه بْصور پیروی مونه که او عاید بدکاری ره دوست دشت، ۱۶ ولے بخاطر خطاکاری خو سرزنش شد؛ یگ الاغِ برزبو دَ زیونِ انسان توره گُفت و دیونگی امزو پیغمبر ره بند کد.

۱۷ امی رقمِ آدمای چشمه های بی‌آسته و منبارای که دَ وسیله بادِ شدید رانده شده؛ بلده امزیا تریکی تیره مقرر آسته. ۱۸ چون اونا توره های کبرآمیز و باطل موهیه و دَ وسیله خواهشاتِ شهوانی جسم، کسای ره دَ دام میندزه که نو از گیرِ مردمای گمراه دوتا کده. ۱۹ اونا بلده ازوا وعده آزادی میدیه، دَ حالیکه خودون شی غلامای فساد آسته؛ چون هر چیزی که دَ بله یگ آدمِ حاکم بشه، او غلامِ امزو چیتر آسته. ۲۰ چون اگه اونا بعد از آزاد شدو از آلودگی-و-ناپاکی های دنیا دَ وسیله سنختونِ مولا و نجات دهنده مو عیسیٰ مسیح بسم دزوا گرفتار شه و تابع ازوا شه، آخر ازوا از اول کده بدتر موشه. ۲۱ چون بلده ازوا بهتر موبود که راهِ عدالت ره هیچ نمیشنخت، نسبتِ دزی که بعد از سنختون شی، امزو حکمِ مقدس که بلده ازوا دده شد، روی گردو شد. ۲۲ ای چیزا قد ازوا مطابقِ امزی مثلِ راست رُخ دد که موهیه:

”سگ پس دَ بله قی خو مییه.“

”خوکِ شُشته شُده بِسَمِ خود ره دَگِلِ لوڈِ مِديه.“

وعده آمدنِ روزِ خداوند

^۳ ای عزیزا، ای خطِ دوّم آسته که بلده شُمو نوشته مَوْتَم. امی خطها ره نوشته کَدَم تا فِکرای پاک شُمو ره دَ وسیله یادآوری بیدار کَنم،^۲ تا شُمو توره های ره که دَگدشته دَ وسیله انبیای مُقَدَّس گفته شُده و حُکمِ مَولا و نِجات دِهنده ره که از طریقِ رَسولای شُمو دَر شُمو دده شُده، دَ یاد خُو بَیرید.^۳ اولتر از تمام چیزا، شُمو باید ای ره بَدَنید که دَ روزای آخِر رِیشخندگرا پَیدا موشه که حقیقت ره رِیشخند کده مُطابِقِ خاهِشاتِ نَفَسِ خُو رفتار مونه^۴ و مَوگیه: ”کُجا شُد وعده آمدنِ اَزُو؟ از زمانی که بابِه کَلونای مو مُرد، تمام چیزا اَمُو رقم آسته که از شُروعِ خَلقتِ دُنیا بُود.“^۵ اونا قَصداً ای حقیقت ره نادیده میگیره که دَ وسیله کلامِ خُدا آسمونا از قدیم مَوْجُود بُود و زمی از او و دَ وسیله او شکلِ گِرِفت؛^۶ و دَ وسیله او ها، دُنیا ای امزُو زمانِ عَرَقِ شُد و از بَین رفت.^۷ لیکن دَ وسیله امزُو کلام، آسمونا و زمینِ فَعَلی بلده آتِشِ دَخیره شُده و تا روزِ قضاوت و نابودی مردُمای بَی خُدا نِگاه موشه.

^۸ لیکن ای عزیزا، امی حقیقت از یاد شُمو نَرَوه که دَ پیشِ خُداوند یگ روز رقم هزار سال آسته و هزار سال رقم یگ روز.^۹ خُداوند دَ پوره کدون وعده خُو دیر نَمونه، رقمی که بعضی کسا گمان مونه که دیر مَوکُنه، بلکه بلده از شُمو صَبَر مونه، چُون او نَمِخایه که کس نابود شُنه، بلکه میخایه که پگ توبه کُنه.

^{۱۰} مگم روزِ خُداوند رقم دُز آلای مِییه. دَ امزُو روزِ آسمونا قد غَرَشِ آوازِ بِلند از بَین موره، اجسامِ فَلَکی^{۱۱} ازی که تمام امزی چیزا دَ امزی طریق نابود موشه، پس شُمو چی رقم مردُما باید بَشید؟ شُمو باید دَ زندگی خُو مُقَدَّس و خُداپَرست بَشید،^{۱۲} چیم دَ راهِ آمدنِ روزِ خُدا بَشید و بلده آمدنِ شی کوشش کُنید، اَمُو روزِ باعِثِ موشه که آسمونا دَر گِرِفته نابود شُنه و عالمِ هَسْتی دَ گرمی کَلو دُوب شُنه.^{۱۳} لیکن مُطابِقِ وعده اَزُو، مو دَ اِنْتِظارِ آسمونای نُو و زمینِ نُو آستی که جایگاهِ عدالت آسته.

^{۱۴} پس ای عزیزا، دَ حالیکه اِنْتِظارِ امزی چیزا ره میکشید، سخت کوشش کُنید که دَ حُضُورِ اَزُو بَی لکه و بَی عَیب یافت شَید و صلح- و- آرامِش دَشته بَشید.^{۱۵} صبر- و- حَوصِلِه مَولای مو ره سَبَبِ نِجاتِ خُو بَدَنید، اَمُو رقم که برارِ عزیز مو پوئس ام مُطابِقِ حِکمتی که دَرُو دده شُده، بلده شُمو نوشته کد.^{۱۶} او دَ تمام خط های خُو دَ باره امزی چیزا توره مَوگیه. دَرُو بعضی چیزا آسته که فامیدون شی سخت آسته و مردُمای جاهِل و سُسْتِ اِراده اونا ره غَلَطِ معنی مونه، اَمُو رقم که قد دیگه نوشته های مُقَدَّس ام امی کار ره مونه و نابودی ره دَ بِلِه خُو میره.

^{۱۷} پس ای عزیزا، ازی که شُمو امی چیزا ره از پیش موفامید، اِحْتِیاط کُنید که دَ وسیله حَیله- و- مَکرِ آدمای شریر گمراه نَشَید و از اُسْتواری- و- پایداری خُو سَقُوط نَکُنید،^{۱۸} بلکه دَ فِیض و سِناخْتِ مَولا و نِجات دِهنده مو عِیسی مَسِیح رُشد کُنید. بُرُگی- و- جلال از الی و تا اَبَدِ اَلاباد اَزُو باد. آمین.